

10.

číslo

XII. ročník

ZUŠkoviny

Měsíčník Základní umělecké školy F. A. Šporka, Jaroměř

vychází 4. června 2018 s pranostikou:
Když přijde červen deštivý, není ještě nic ztracený.

Úvodník

Červen je šestý měsíc gregoriánského kalendáře v roce, má 30 dní. Kolem 21. června začíná na severní polokouli léto, nastává letní slunovrat. Slunce o letním slunovratu stráví na obloze nejdelší dobu, stojí nejvýše nad obzorem a stíny jsou ten den v poledne nejkratší v celém roce. Během jara se místo východu Slunce posouvá směrem k severu. První den astronomického léta dosáhne nejzazšího bodu a začne se vracet. Proto slunovrat.

Oslavy slunovratu mají u mnoha národů svoje místo v kalendáři. Kořeny těch oslav sahají hluboko do minulosti. Různé kultury si to vysvětlovaly jako přízeň bohů a v tomto duchu se slavnosti i nesly. Jsou často spojovány s ohněm. V Čechách se k prvnímu letnímu dni váží oslavy Svatojánské noci. Ty navazují na předkřesťanské tradice, jako jsou například slovanská kúpadla. Při nich se snažili dávní Slované přivolat koupelemi vláhu pro svou úrodu, ohněm teplo a bujarou nevázaností hojnou úrodu. Samotná Svatojánská noc je téměř celoevropský lidový svátek slavený v noci z 23. na 24. června. Typickým prvkem jsou ohně zapalované na kopcích symbolizující slunce, které je na vrcholu sil, přes které se často skáče. Také se říkalo, že byliny nasbírané tuto noc mají největší léčivou sílu.

Jméno června je odvozováno rozmanitě, někteří viděli jeho původ v červenání ovoce a jahod anebo odvozovali slovo od červenosti vůbec nebo od červů, kteří v tomto období dělají škody zvláště na štěpech a ovoci. Jiní odvozují jméno měsíce od sbírání červce, hmyzu, ze kteréhož se vyrábělo barvivo. Červen je desátým měsícem školního roku, a to nás nyní zajímá nejvíc. Ještě chvíli vydržet, zabrat a pak velké finále! Užijte si to všechno a po prázdninách se zase „U nás“ v ZUŠce těšíme ve zdraví a síle na shledanou! Já

část malby, která vznikla jako improvizace při Absolventském koncertě

Z notesu pana ředitele

Pomalů začínám věřit konspirační teorii o zrychlování vnitřního pulsu planety a tím i zrychlování času. Jak jinak si mám vysvětlit tu rychlost, kterou jsme „prolisovali“ školní rok, podobně jako pár stránek v mém ředitelském notesu. Času je méně, akcí více. Povedené byly všechny, a pokud jste je nestihli, dostanete se k nim uvnitř desátého čísla ZUŠkovin. I v červnu je ještě mnoho ke zhlédnutí a slyšení. Kromě několika třídních koncertů Vás zvou na neobyčejnou akci Baroko na oko, která se koná 16. června po celém divukrásném Kuksu. Vystoupí na něm i dva naše soubory - hudební S:P:O:R:C:K a dramatický JakKdo. Protože v poslední době nám začíná být náš sál malý, přijďte na naši zahradu 21. června na tradiční Koncert na zahradě. Kdo chcete zhlédnout představení dramatických souborů Convivium, Malé dvě a JakKdo (a spoustu jiného divadla a skvělé muziky), udělejte si výlet do Hradce Králové na divadelní festival OPEN AIR 25. a 27. června. Na zadních deskách mám ještě napsáno, že na samém konci června jedou dramatické na Loutkářskou Chrudim, ale to je pro tenhle školní rok opravdu všechno. Děkuji Vám všem za poctivou práci, za nemalé úsilí, za pomoc a podporu, za „držení palců“. Tak se ještě s grácií projdeme červnem a pak hurá na prázdniny! Váš Vlastimil Kovář

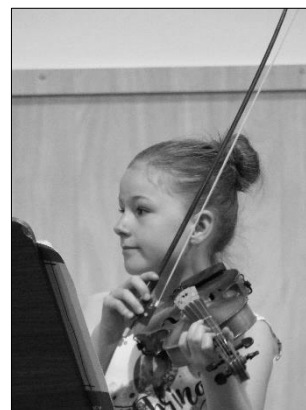
Bylo – nebylo

Středoevropský jazzový most v Hradci Králové

1.května jsme s jaroměřským BigBandem hraběte Šporka vystoupili na festivalu Středoevropský jazzový most. Nehráli jsme zde poprvé a ani jsme poprvé nebyli doprovodnou kapelou na vedlejší stagi. S humorem jsme si postěžovali, že příští rok určitě musíme na hlavní stage! Tak uvidíme, jestli se uvidíme z jiné perspektivy (hlavní stage je totiž vyšší, než ta vedlejší). Band hrál již tradičně tradiční skladby pro nás od tradičních autorů, jako jsou Pivarčí, Svoboda, Ellis, Trovesi a další. Pokud jste někdy o našem bandu slyšeli, určitě vám tyto jména nejsou cizí. Další zajímavostí našeho bandu jsou sólisté, protože těch má band požehnaně, a proto se můžete v každé skladbě těšit na někoho jiného. A za to všechno může náš dirigent Martin Brunner! Pokud vás naše hraní zajímá, určitě dorazte 5.7. do Žacléře, někde tam budeme hrát, nebo na YouTube naleznete nahrávku ze zmiňovaného festivalu, odkaz na www.zus-jaromer.cz čabMa

Dárek maminkám

Tradiční májová akce proběhla ve středu 9. května před nedělním Dnem matek a byla krásná a příjemná. Účinkovalo skoro padesát dětí a žáků školy, kteří si pozvali své maminky, aby jim tím, co se v zušce naučili, poděkovali za všechno... a povedlo se! Jé

Koncert rodin

Koncert rodin má tradičně netradiční koncepci. Vystupující nepřicházejí z předsálí, ale jsou v sále a poslouchají výkony druhých. Tištěný program neexistuje, většinou se neví přesný počet účinkujících i jednotlivých čísel a ve většině případů příprava vystoupení probíhá maximálně týden dopředu. Koncert je takovou velikou improvizací, ale vždy jde o velice milé setkání lidí, kteří si spolu rádi zahrají, zazpívají, kteří seberou odvahu, a především věnují čas druhým. A to je na něm to krásné.

Ve středu 16. května se sešlo sedm statečných rodin, které doplnila neohlášená přítomnost osmé, v sále školy. Po rozlosování pořadí nastoupila první rodina Tichých, kteří nastudovali v obsazení klavír, příčná flétna, klarinet, zpěv a chrastítka píseň Podívej, kvete růže. Sál, zaplněný muzikanty, se po výzvě k zapojení do zpěvu rozezněl libeznou písní. Dalším kusem byla čtyřruční interpretace melodie z Večerníčka Maxipes Fík. Nakonec bylo veškeré obecenstvo rozděleno do třech skupin, které se za podpory tří děvčat naučily každá svou vlastní melodii a jejich kombinace vyústila v libý trojhlasý zpěv. Druhé číslo patřilo rodině Lelkových. Čtyřruční Tanec myši byl roztomilý. Výzva „S námi si nezazpíváte, ale můžete si třeba zatančit“ asi nebyla myšlena doslova, ale

netradiční koncert má i netradiční průběh. Za židlemi v zadní části sálu se našlo dost místa pro dvojici křepčících a výskajících dívek a jejich taneček. Následující vystoupení rodiny Šimkových bylo ohlášeno jako vystoupení, které „bylo připraveno za několik minut, ale ty dohady kolem, kdo na co bude hrát, trvaly mnohonásobně déle“. Zpěv doprovázený kytarou, basovou kytarou, marimbou, houslemi, bubínkem djembe a flétničkou wistle byl však oceněn slovy pana ředitele: „Příště to rovnou točíme!“. Keltská píseň Můj František je námořník o lásce dívky k nepříliš hezkému, šikovnému a vlastně ani věrnému muži vykouzila úsměvy na tvářích posluchačů. V další keltské V zahradách nám maminka Šimková zpívala o tom, jak je krásná (tatínek souhlasně přikyvoval). Poslední píseň, Nezacházej slunce, jsme si zazpívali všichni společně.

Pánská část rodiny Skořepových nám předvedla písně pro děti Ježek, Pět ježibab a Přilákejte gorilu od Petra Skoumala v obsazení zpěv, kytara a zobcová flétna. Žádnou dlouhou úvodní řeč jsme neslyšeli, aby tatínek „nerozměnil natěšení chlapců“. Po Skořepových nastoupila rodina Žárských – „piráti, kteří sem neohlášeně vpadli“. Inspirací při výběru skladby jim bylo několik významných výročí, mimo jiné 40 let od klipu dvojice Pešák – Mládek. V obsazení klavír, kytara, zpěv, valcha a kazoo s podporou celého obecnstva nám připomněli kdysi slavného Jožina z bažin. Dalším číslem byla rodina Kovářových. Hráli v téměř konsortním obsazení čtyři violy – 3 violy da gamba a jedna Viola na housle, a to Pavanu (paví tanec) od Thoinota Arbeau a španělskou píseň Tres morillas (s houslemi, dvěma gambami a zobcovou flétnou), kterou také zpívali. Na řadu přišli nováčci, „stříbrný hřeb večera“ – Ježkovi. Úvodního slova se ujala maminka a představila nám duo Čmelda a Brumda. Děvčata nám na housle a příčnou flétnu zahrála melodii z Večerníčka o včelích medvědících, ke které si mnohé děti z obecnstva melodii pobrukovaly. Posledním číslem, „osmým zlatým hřebem večera“, byla rodina Fejtových. Protože nám hráli „country hudbu & western music“ sesedli se na pódiu dokola jako u táboráku, vyzvali obecnstvo, aby „pělo s nimi, ať uvolní napětí“ a se slovy: „Můžeme, mistře“ spustili píseň Lokomotiva. Dvě kytary, tamburína, zpěv a ručně vyráběná pišťala, věrně napodobující zvuk houkající lokomotivy, to byla optimistická píseň na závěr.

Všichni účinkující byli odměněni vřelým potleskem a drobnou sladkostí. Bylo to příjemné setkání a již teď se těšíme na příští ročník.

Jana Kovářová

Soustředění na Kuksu

V sobotu 19. května proběhlo v prostorách, které má k dispozici jaroměřská ZUŠ v hospitalu Kuks, soustředění jaroměřského smyčcového souboru Musica Sporcka a Hravých smyčců z královedvorské ZUŠ pod vedením paní učitelky Jany Kovářové. Všichni jsme se sešli v hospitalu v 8:45 a zahájili soustředění již tradiční činností - rovnáním notových stojanů, židlí a vybalováním nástrojů. Když tato všem hudebníkům dobře známá akce zdárně skončila, mezi námi a cvičením skladeb stála už jen jediná překážka, a to nutnost svůj nástroj dobře naladit. Když se konečně i toto setkal s úspěchem, začali jsme konečně cvičit. Není vždy lehké cvičit skladby, ty těžké i ty méně těžké, zvláště když je hudebník nehraje sám, ale v souboru. I tak jsme poctivě celé odpoledne dřeli, cvičili, doladřovali a přehrávali, takže se dá říci, že ty skladby už snad umíme. Na tomto místě je nutné podotknout, že i když tu spolupracovaly dva soubory z různých ZUŠek, hrálo se nám společně skvěle a hraní

jsme si velmi užili (pravda ale je, že jsme spolu nehráli poprvé). Po náročném cvičení jsme si vychutnali výborný oběd, přichystaný paní učitelkou Kovářovou, a odpočinuli si, obdivující krásy barokního hospitalu. Po obědové pauze ale nastal největší shon - bylo třeba vše (to znamená: nástroje, věci, stojánky, cembalo a clavinovu - ty byly obzvláště těžké na přenos, takže je mezi obyčejné nástroje nepočítám) přesunout do koncertního sálu. Z předchozí věty je již doufám jasné, co se chystalo. Ano, to odpoledne proběhl v hospitalu také koncert jaroměřské ZUŠ. Po náročném přenosu celý „kolotoč“ začal nanovo: rovnání notových stojanů, židlí, vybalování nástrojů a jejich ladění. Ač to napsané zní šileně, povedlo se nám to v rekordním čase, takže jsme postoupili k další části akce - cvičení. Znovu jsme si tedy přehráli a docvičili skladby chystané na koncert. Tím celé soustředění pro žáky dvorské ZUŠ skončilo, ne však pro žáky ZUŠ jaroměřské. Ty čekal úkol z celého dne nejtěžší. Doufám, že je už každému jasné, co tím chci naznačit. Zkrátka, jaroměřský smyčcový soubor Musica Sporcka toho dne hrál na koncertu ZUŠ Jaroměř, a troufnu si tvrdit, že hrál výborně. Najisto to však tvrdit nemůžu, protože já, žákyně dvorské ZUŠ R. A. Dvorského, jsem na tom koncertu nebyla. Soustředění se však velmi povedlo, a takto chci poděkovat paní učitelce Kovářové za jeho uspořádání. Už se těšíme na další!

Eliška Pecnová

Májový koncert na Kuksu

Sobotní odpoledne devatenáctého dne měsíce května patřilo muzice v jedinečném prostoru kukského refektáře. Refektář, tedy klášterní jídelna, sloužil k posile těla členům řádu, kteří se starali o nemocné v hospitalu. V sobotu do něj přišel plný zástup lidí lačných po potravě, tentokrát pro duši a potěchu srdce. Na koncertě se předkládala jídla staletími osvědčená – zazněla hudba barokních skladatelů, ale i jídla moderní, protože i soudobí skladatelé měli v programu koncertu místo. Kdo z Vás jezdíte na Kuks a znáte prostory hospitalu, jistě dáte za pravdu tomu, že už jen samotný pobyt na tomto místě je naplňující a pokud ještě prostor ožije poctivým uměním,

odcházíte naplnění a posílnění nevídaně. Však také příprava takovéto hostiny stála nemalé úsilí. Podílel se na ni soubor S:P:O:R:C:K, smyčcový soubor MUSICA SPORCKA, Trio zobcových fléten a tři sólisté - kytaristka Anna Karolína Tučková a klarinetisté Kateřina Diheneščíková a Yevheniy Herevykh. Duše se nasýtila, srdce naplnilo hezkým a tentokrát reálným byl sladký zákusek na konec pro všechny vystupující v restauraci Na Sýpce. Vlastimil Kovář

Ze zprávy jedné z maminek: „Dobrý den, paní učitelko, ještě jednou Vám i všem dětem chci poděkovat za dokonalý sobotní hudební zážitek. Je to něco úžasného. Přestože neumím na nic zahrát ani akord, tak Vaše koncerty vnímám každou buňkou a mám z té nádhery husí kůži po celém těle. Děkuji, že má dcera tu čest se účastnit koncertů s jaroměřským souborem...“ Děkujeme.

Koncert učitelů a jejich přátel

Tradiční „učitelák“ letos zakončil řadu komorních koncertů v rámci Klubu přátel hudby v malém sále Městského divadla. Na koncertě mělo vystoupit „sedm statečných“, nakonec nás bylo šest, ale užili jsme si večer dosyta a podle nadšených ohlasů posluchačů byla naše radost z muzicírování sdílená se všemi v sále. Repertoárově a složením byl koncert neobyčejně pestrý. Posuďte sami – Veronika Leksová – akordeon, Klára Cvejnová – viola, Martin Brunner – flétny, Petr Fiala kytary, Martina Vejrová flétny, zpěv a já s cembalem a zpíváním. Celý koncert jsem s nadšením poslouchal svoje kolegy, kteří hráli muziku od doby barokní po soudobou, nechal jsem se strhnout spontánní improvizací a užil jsem si společně muzicírování. Někdy se říká, že „doma není nikdo prorokem“. Nevím, ale každopádně přijetí jaroměřských učitelů od jaroměřského publika bylo nad jiné srdečné. Příští rok bude „učitelák v sále školy, tak už teď Vás na něj zvu. Vlastimil Kovář

Den otevřených dveří ve výtvarném oboru

V předposlední květnové odpoledne se sešli naši žáci, rodiče a přátelé umění v sále školy. Na pořadu byla výstava absolventů výtvarníků, žáků končících I. stupeň studia. Rozmanitost jejich děl byla nasnadě. Od romantičtější garderoby přes chmurnější kostým středověku, komiksový příběh, portrét v duchu pop-artu i portrét okořeněný tajemnem, detail silného stroje a japonskou tematiku. Někteří žáci zůstávají, někteří odcházejí, jiní se po prázdninách rozjedou na internáty. Ale určitě se neztratí. Stejně jako ostatní. Ti prezentovali své práce v našem ateliéru. Malí, větší, největší. I přes to, že se všechna letošní díla do třídy nevešla, myslím, že si každý labužník výtvarna našel to svoje. Kresby, malby, kombinované techniky, keramika, ale i paličková krajka. Potěcha nejen pro oko ale i duši. Dokonce i uši. V sále vernisáž zpestřil svým vystoupením smyčcový orchestr Musica Sporcka pod vedením Jany Kovářové. Ale ani chuťové pohárky nezahálely. Občerstvení připravili sami výtvarníci.

Všem děkuji za příjemné pozdní odpoledne jednoho horkého skoro letního dne. Radka Ulichová

Komiks aneb jarní dílna na Kuksu

Veškeré té slávě však předcházela ještě jedna akce výtvarníků, a sice dubnová dílna na Kuksu. Tam jsme se po tři dny věnovali tvorbě komiksu. Vymyslet příběh, navrhnout postavy, doladit prostředí. Tvoříme od rána do večera, jen pauza na oběd zbývá, večeri už si připravujeme sami. V duchu pop-artu si podle své fotografie (ve třídě předem připravené) zvětšujeme podobiznu, aby na nás na konci shlížel autoportrét v pestrých barvách a s rastrem za zády (anebo ve tváři?). Troška uvolnění a pouštíme se do malování na trička. Textilní barvy dokáží pěkně potrápít a někdy se objeví i tam, kde jste je vůbec nechtěli. Záhada! I na odpočinek však zbývá čas. Pocuchané nervy (z toho, že nic nestihneme dokončit) uchlácholí příjemný vánek při večerních procházkách do okolí. Magické siluety soch při západu slunce, teplé počasí, zelenající se vinice, malebné kukské domky, to všechno přispělo ke zdárnému konci všech děl. Nakonec se jich v Jaroměři v zušce ani moc nedodělávalo. Mnohé práce můžete už teď prohlížet v chodbách školy. A na podzim? To nás čeká kukský plenér. Čím více hospital s Kuksem poznáváme, tím víc se tam rádi vracíme. A vězte nám, je pořád co objevovat.

Radka Ulichová

Představujeme...Noc kostelů

„Noc kostelů nabízí možnost zájemcům navštívit kostely a modlitebny, prostory klášterů, rajské dvory, krypty, věže, kůry a další běžně nepřístupná místa. Ve všech těchto prostorách je připraven bohatý program včetně koncertů, komentovaných prohlídek, diskusí, výstav nebo divadelních představení. Noc kostelů prezentuje kostely jako důležitou součást společenského života obyvatel a poukazuje na jejich kulturní hodnotu.“

Noc kostelů v Žirči

Za deset let, co se Noc kostelů koná, jsem se ještě nikdy nebyla podívat na nějakém koncertě v kostele. Vždycky vystupuji, ať s žáky nebo s vlastními skupinami muzikantů. Nejinak tomu bylo i v pátek 25. května. Již od rána jsme s manželem stěhovali nástroje. Oba muzikanti, každý měl vystupovat na jiném místě s jinou skupinou, já jsem potřebovala cembalo, které bohužel neumím ladit, množství stojánek, klávesy, noty atd. a dohromady jen jedno pojízdné auto. Řeknu vám, byla to dřina. Původně byl pozván k účinkování v kostele sv. Anny při Domově svatého Josefa v Žirči smyčcový orchestr Hravé smyčce ze Dvora Králové nad Labem. Využila jsem osvědčené spolupráce se smyčcovým souborem Musica Sporecka z Jaroměře (obě tělesa vedu) a požádala taktéž bývalého žáka jaroměřské ZUŠ Martina Škrabku, který byl tak laskav a zastoupil všechny klávesisty, kteří nemohli přijet. V Žirči nám vyšli vstříc a kostel otevřeli hned ráno, ještě před naším příjezdem. Čekala nás manuální práce - nastěhovat cembalo a podstavec do kostela, klávesy se stojanem, notové pulty a ostatní drobnosti do podkrovního sálu ve třetím patře vedlejší budovy, kde měla probíhat společná zkouška obou těles pod mým vedením. A poté, co si struny cembala zvykly na novou teplotu a vlhkost, ladění. Úžasný nástroj

patřící jaroměřské ZUŠce naštěstí nezklamal a naladěný vydržel do koncertu i po celé naše večerní vystoupení. Odpoledne v půl páté se sešli žáci obou škol a po rozbalení pultíků, not, nástrojů a naladění se téměř mohlo začít zkoušet. Chvilu trvalo, než jsme našli ideální rozestavení, bylo nás celkem osmnáct. Hraní nám šlo báječně, protože jsme byli nabití ze společného sobotního soustředění v Kuksu. A pak jsme zase stěhovali, tentokrát do kostela, kde se již scházeli první zájemci o naše vystoupení. V šest hodin nás přivítal ředitel Domova sv. Josefa i tamní pan farář. Pak už byla řada na nás. Hráli jsme plně soustředěni skladby především barokních skladatelů (H. Biber, J. B. Lully, M. A. Charpentier), ale také skladby L. Cohena. Výběr byl pestrý, diváci – kterých byl plný kostel – byli velmi spokojeni. Náš výkon byl odměněn bouřlivým potleskem a upomínkovou čokoládou pro každého. Zároveň nám byla navržena spolupráce na Noci kostelů i pro příští rok. Budeme se těšit!

Jana Kovářová

Přišli jsme...a loučíme se

Absolventské koncerty smyčců

V letošním školním roce mělo smyčcové oddělení pět absolventů. Anna Čepičková a Marek Bischof (oba housle) končí druhý stupeň a Eliška Svobodová (viola), Tereza Prokešová a Julie Mathausarová (housle) stupeň první. Abychom si je užili, vystoupili na dvou absolventských koncertech. Podělili se spravedlivě – děvčata zvlášť a chlapec zvlášť.

První koncert patřil děvčatům. 8. května je státní svátek slavicí Den vítězství. Pro naše absolventky to byl opravdu slavnostní den, zvítězily totiž nad svou pohodlností, celé roky cvičily a hrály, bojovaly, aby se tento den stal lahodnou tečkou za jejich bitvou s vlastní leností a různými lákadly a svody.

Sál byl nabitý do posledního místečka, a ještě se stálo. Přijel i bývalý kolega učitel Martin Weis s rodinou až z dalekého Šluknova. Program byl opravdu pestrý, každý posluchač si našel tu „svou“ skladbu. Děvčata smyčci kouzli krásné melodie za doprovodu klavíru, varhan i cembala, jednotlivě, v duu, triu i kvartetu, skladby z období baroka, klasicismu, romantismu i dvacátého století. Celým svátečním odpolednem nás provázel Jan Kosejk, který byl požádán absolventkami o uvádění. Všechny výkony byly oceněny velikým potleskem. Na závěr přišlo předávání květin a dárků, vzájemné děkování, gratulace a přání, které se neobešlo bez slziček dojetí. Na Terezku se těším i v příštím školním roce na hodinách houslí a Elišku s Julii i Aničkou ráda uvidím v souboru.

Absolventský koncert houslisty Marka Bischofa proběhl ve čtvrtek 24. května. Celý v režii Marka. Paní Bischofová jsem před koncertem slíbila, že kdyby se měl opakovat jeho nezapomenutelný odchod z pódia s dupnutím a slovy „Se na to můžu...“, dotáhnu ho zpět. Nebylo třeba. Marek své „mouchy“ pro tentokrát přešel milým pousmáním. A nebylo jich jako much. Ačkoli byl značně nervózní, ujal se své role vskutku bravurně. Jednotlivá čísla sám sestavil a sám je také s úsměvem, vtipně a s noblesou uváděl. Marek má nejraději romantismus, a proto si také na svůj závěrečný koncert vybral skladby romantiků. Jako první zazněly dva Romantické kusy od Antonína Dvořáka v doprovodu Vlastimila Kováře. První tóny rozezpívaly jeho housle ve sladké melodii a ve druhém kusu se nebál dokázat, kolik energie v sobě skrývá. Následující Salute d'Amour od Edgara Elgara zahrál se svou tetou (klavír), která ho po celou dobu jeho studia houslí v hraní podporovala. Marek vykreslil pozdrav lásce všemi barvami svých houslí od temných a teskných tónů struny g až po nejvyšší, radostné, zářící e. Se svým tatínkem, který pro něj získal a opravil jeho milované housle, poté zahráli improvizaci na podobenství z Bible „K čemu sůl, když chuti pozbude. Na cestu se vyhodí, noha lidská zašlape.“ Zde se Marek odvázel a předvedl, že pokud někdo studuje „klasickou“ hudbu, může si s radostí zahrát i non art a využít získané technické dovednosti. Prostě muzikant tělem i duší si znalosti přizpůsobí, a tak by to mělo být. Posledním číslem byla koncertantní Balade e Polonaise od Henryho Vieuxtempse. Technicky i výrazově náročnou skladbu, kterou do svého repertoáru zařazují profesionální houslisté, si Marek užil s Ivanou Kubičkovou. Následující mnohaminutový a naprosto zaslužený bouřlivý potlesk nebral konce. I závěrečné poděkování Marka vytvořilo mnoho dojatých slz na tvářích těch, kteří ho provázeli jeho hudebním studiem. Gratulace, květiny, dárky, focení a znovu veliký nekončící potlesk a pak musel Marek ještě jednou zahrát první Romantický kus. Další dlouhý potlesk. A konec... Marku, bude mi chybět tvoje upřímné a elegantní vystupování a tvoje čistá duše.

Na závěr chci poděkovat všem absolventům za jejich práci, trpělivost, čas, který hudbě věnovali, popřát jim mnoho štěstí v životě. Ať vás hudba celým životem provází a je vám věrnou kamarádkou, radostí i útechou na každé cestě, kterou se vydáte. Také děkuji všem, kteří si udělali čas a přišli podpořit své blízké, kamarády, spolužáky. Je to od vás milé a moc si toho vážím. Ukázat druhému, že si jeho práce ceníte, že si vážíte jeho kamarádství, let spolupráce, to je něco, na co mnozí zapomínají. Ke své škodě. Přišli jste o dva skvělé kulturní zážitky!

Jana Kovářová

...viděli jsme...

...letošní absolventy a jejich Absolventské koncerty.

...zvítězili jsme!

Parádní zakončení soutěží ZUŠ

Na závěr soutěžního maratónu se o velkou radost pro jaroměřskou zušku postarali Vítek Pilař a Bára Maksymovová. Oba dva postoupili do ústředních kol, Vítek v sólovém zpěvu a Bára ve hře na trubku. V obrovské konkurenci těch nejlepších mladých muzikantů z celé republiky nakonec oba získali fantastické druhé místo! Patří Vám obrovská gratulace a uznání za skvělou a poctivou práci, taktéž i vyučujícím Kristýně Brzkové a Pavlu Herzogovi. Vlastimil Kovář

Hradecké Guitarreando 2018

Kytarové septeto ve složení Jáchym Skořepa, Jonáš Fejt, Martin Šlosárek, Martin Hofman, Pavel Fris, Pavla Kuhajdíkova a Matyáš Zika získalo v prestižní soutěži v 1. kategorii 2. místo! Gratulujeme!

Šrámkův Písek

Soubor JakKdo s inscenací „Asi jsme špatně odbočili...“ byl oceněn lektorským sborem přímou nominací na Jiráskův Hronov! Zlomte vaz na dalších národních přehlídkách, které vás čekají. Jé

Do šatny

Jak je množné číslo od slova neděle? Prázdniny!

Základní umělecká škola F. A. Šporka, Jaroměř, Na Obci 142, 551 01, Jaroměř, tel. 491 812 356
e-mail: info@zus-jaromer.cz, www.zus-jaromer.cz

10. číslo vychází 4. června 2018 s pranostikou: Když přijde červen deštivý, není ještě nic ztracený.
redakční rada: BobuLe (Lenka Jechová), k-Ája (Karolína Novotná), Pěš (Petra Březinová), čaBMa (Barbora Maksymovová), Ančiii (Anna Vitvarová), Bapu (Alžběta Skořepová), (h)RUŠ (Hana Hrušková), M-O-A (Adéla Moravcová), Pajda (Pavčina Tichá), korektury, grafická úprava: Jé (Jarka Holasová)